

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΟΥ

Ο ἀκαδημαϊκὸς κ. Δημ. Λαμπαδάριος παρουσιάσας κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 24 Φεβρουαρίου 1949 (βλ. Πρακτικά, τόμ. 24 (1949) σ. 61) τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Κωνστ. Παπαϊωάννου «Θερμοδυναμική», Ἀθῆναι 1948, ἔξῆρε τοῦτο διὰ τῶν ἔξῆς:

Ἡ «Θερμοδυναμικὴ» πλάδος τῶν Ἐφηρμοσμένων Μαθηματικῶν, διδασκομένη εἰς τὸ Ἐ. Μ. Πολυτεχνεῖον ἀπὸ 40ετίας, εἰσήχθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καὶ εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον ὡς μάθημα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαϊωάννου διδασκόμενον.

Τὸ ἐκ 240 σελίδων ἐκδόσεως 1948, σύγγραμμα τοῦ κ. Κ. Παπαϊωάννου ὑπὸ τὸν τίτλον «Θερμοδυναμική», ἔχω τὴν τιμὴν νὰ παρουσιάσω εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἀποτελούμενον ἔξ ἔγδεκα κεφαλαίων, χαρακτηρίζει μαθηματικὴ ἀκρίβεια καὶ ἐνημερότης. Τοῦτο διαπιστοῦται ἰδιαιτέρως κατὰ τὴν μελέτην κεφαλαίων τινῶν εἰς τὰ δποῖα ἀναπτύσσονται λεπτότατα καὶ δυσκολώτατα θέματα τῆς Θερμοδυναμικῆς.

Οὗτῳ εἰς τὸ Ε΄ κεφάλαιον «Ἄι δύο θεμελιώδεις ἀρχαὶ τῆς Θερμοδυναμικῆς» καὶ εἰς τὴν παράγρ. 29 διασαφηνίζεται ἡ διάκρισις μεταξὺ τῶν διαφόρων μορφῶν ἐνεργείας καὶ ἡ σχέσις μεταξὺ αὐτῶν. Περαιτέρω εἰς τὴν παράγρ. 31 δίδονται αἱ ἐννοιαὶ τῶν ἀντιστρεπτῶν καὶ μὴ ἀντιστρεπτῶν μετατροπῶν. Εἰς δὲ τὴν παράγρ. 33 παρέχεται μαθηματικὴ ἀπόδειξις τῆς δευτέρας θεμελιώδους ἀρχῆς τῆς Θερμοδυναμικῆς.

Ἐν τῷ ὑπὸ τίτλον: «Τροπὴ - τροπικὸν διάγραμμα - πρακτικὴ σημασίᾳ τοῦ οὐκλού τοῦ Carnot» Στ΄. κεφαλαίῳ καὶ ἐν τῇ παραγρ. 34 δίδονται δύο μαθηματικαὶ ἀποδείξεις τοῦ θεωρήματος τοῦ Clausius. Εἰς τὴν παράγρ. 39 ἀγανούνται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ἰδίαν ἀποτελοῦσαν αὐτοῦ ἐργασίαν, μαθηματικὴ ἀπόδειξις τῆς σχέσεως τῶν ἐμβαδῶν τοῦ τροπικοῦ διαγράμματος καὶ τοῦ διαγράμματος τοῦ Clapeyron. Τὴν ἀπόδειξιν στηρίζει ὁ συγγραφεὺς ἐπὶ τῶν γενικῶν χαρακτηριστικῶν ἐξισώσεων, τὰς δποίας εἰσήγαγεν οὖτος εἰς πραγματείαν τον ὑπὸ τὸν τίτλον «Θεωρητικὸν προσδιοισμὸν τῶν συντελεστῶν τῆς εἰδικῆς θερμότητος 1930». Εἰς τὴν παράγρ. 40 ἐρευνῶνται αἱ μετατροπαὶ ὑπὸ σταθερὸν συντελεστὴν εἰδικῆς θερμότητος καὶ καταδεικνύεται ὅτι κατὰ τὴν συγγραφὴν ἐδόθη ἰδιαιτέρα σημασία εἰς τὰς γεωμετρικὰς μεθόδους ἐρεύνης τῶν θερμικῶν φαινομένων.

Τὸ κεφάλαιον Ζ΄. ἀφιεροῦται εἰς τὸ θέμα: «Μὴ ἀντιστρεπταὶ μετατροπαί». Διασαφηνίζεται (παράγρ. 45) ἡ ἐπέκτασις τῆς ἐννοίας τῆς τροπῆς εἰς τὰς μὴ ἀντιστρεπτὰς μετατροπάς, θέμα ἐκ τῶν δυσκολωτέρων τῆς Θερμοδυναμικῆς. Εἰς τὴν παράγρ. 47 ἀποδεικνύεται μαθηματικῶς ἡ περίφημος πρότασις τοῦ Clausius, καθ'

ἥν «ἢ τροπὴ ἀπομονωμένου συστήματος τείνει εἰς ἐν μέγιστον» καὶ ἔκτιθενται φιλοσοφικαὶ σκέψεις ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ ὑλικοῦ κόσμου. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο εἶναι ἔξαιρέτως ἐνδιαφέρον καὶ δλως ἰδιαιτέρας σημασίας.

Εἰς τὸ Η'. καὶ Θ'. κεφάλαιον πραγματεύεται ὁ συγγραφεὺς τὸ θέμα: «Ἄλλαγὴ καταστάσεως καὶ ἀντίστοιχα ποσὰ θερμότητος». Ἐν τῇ παραγρ. 52 ἀναπτύσσεται ἡ γεωμετρικὴ θεωρία τῶν ισοθέρμων. Εἰς δὲ τὰς παραγρ. 56, 57 ἐρευνῶνται ἡ ἐσωτερικὴ θερμότης καὶ ἡ τροπὴ τῶν ὑγρῶν ἀτμῶν καὶ περαιτέρω ἐν τῇ παραγρ. 59 δίδεται ἡ ἔννοια τῆς χαρακτηριστικῆς ἀδιαθέρμου τῶν ὑγρῶν ἀτμῶν. Τέλος εἰς τὰς παραγρ. 63, 64 ἐρευνῶνται ἡ τροπὴ τοῦ ὑπερθέρμου ἀτμοῦ καὶ ὁ συντελεστής Σ'.

Τὸ Ι'. κεφάλαιον «Θερμοδυναμικαὶ συναρτήσεις» εἶναι δλως ἰδιαιτέρας σημασίας, διότι αἱ θερμοδυναμικαὶ συναρτήσεις, ἀντίστοιχοι τῶν δυναμικῶν συναρτήσεων τῆς μηχανικῆς καὶ τῆς φυσικῆς, συμβάλλονται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν καλλιέργειαν πλείστων θεμάτων τῆς Θερμοδυναμικῆς. Ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν προμημονευθεῖσαν πρωτότυπον πραγματείαν τοῦ ὑπέδειξε κατ' ἴδιον τρόπον, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ κατασκευάσωμεν θεωρητικῶς τὴν θερμοδυναμικὴν συνάρτησιν τοῦ ὑπερθέρμου ἀτμοῦ. Ἡ θεωρία τῶν Θερμοδυναμικῶν συναρτήσεων εἶναι ἐκ τῶν δυσκολωτέρων θεμάτων τῆς Θερμοδυναμικῆς, διότι προϋποθέτει βαθεῖαν γνῶσιν λεπτῶν ἔννοιῶν τῆς Μαθηματικῆς ἀναλύσεως, ὡς ἐπὶ παραδείγματος, εἶναι: «οἱ μετασχηματισμοὶ ἐπαφῶν τοῦ Ampere καὶ Legendre καὶ γνώσεις τῆς Μηχανικῆς». Διὰ τοῦτο τοῦ κεφαλαίου τούτου μέρη μόνον ἀπαντῶσιν εἰς ἐλάχιστα ξένα σύγχρονα συγγράμματα.

Εἰς τὸ ΙΑ'. κεφάλαιον ὑπὸ τὸν τίτλον «Γνώσεις ἐκ τῆς Θεωρίας τῶν κινητήρων ἐσωτερικῆς καύσεως» δίδεται ἡ ἀπόδειξις τῆς σχέσεως μεταξὺ τῶν θερμικῶν συντελεστῶν ἀποδόσεως τῶν κύκλων τοῦ Beau de Roilhas καὶ τοῦ Diesel

Τὸ σύγγραμμα τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαϊωάννου διακρίνει κρυσταλλίνη διαφάνεια ἐν τῇ σαφηνείᾳ διατυπώσεως τῶν ἔννοιῶν.

Ἐπέτυχεν ὁ συγγραφεὺς τὸ ἔξαιρετικῶς δυσχερὲς τοῦτο μέρος τῶν ἐφηρμοσμένων μαθηματικῶν νὰ πραγματευθῇ μετὰ μοναδικῆς εὐχερείας καὶ καταπλησσούσης ἀπλότητος, ἵδια διὰ τῶν ὑπὸ αὐτοῦ ἰδίων δλως πρωτοτύπων ἀποδεῖξεν.

Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πληροῖ κενὸν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ βιβλιογραφίᾳ καὶ εἶναι ἀσφαλὲς ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν παρ' ἡμῖν καλλιέργειαν τῶν γνώσεων τῆς Θερμοδυναμικῆς. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ πολύτιμος αὕτη συγγραφὴ τοῦ καθηγητοῦ κ. Κ. Παπαϊωάνου θὰ προκαλέσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἐπιστημόνων πρὸς τὸν κλάδον τοῦτον τῶν ἐφηρμοσμένων μαθηματικῶν καὶ θὰ δώσῃ ὥθησιν διὰ περαιτέρω συναφεῖς ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας, θεωρητικὰς καὶ πρακτικάς.